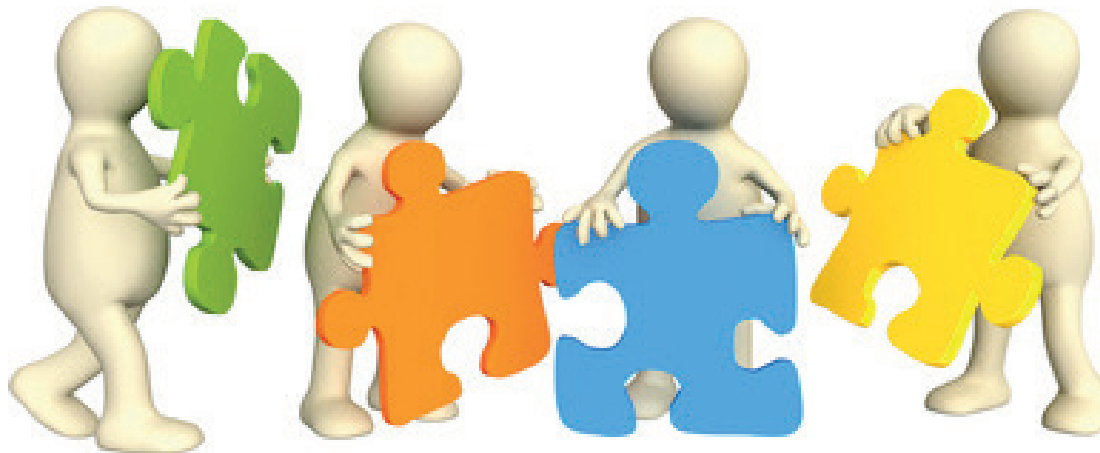




... i pel gener, els grups sinodals

Romà Casanova, bisbe de Vic



Seguint la temporalització del camí sinodal, que ens ha de portar a la celebració del Sínode Diocesà, ara, en aquest mes de gener, ens pertoca d'iniciar el camí dels grups sinodals. Dient-ho amb altres paraules: ara és l'hora de la veritat per a verificar el nostre sentit eclesial: Sentim l'Església de Vic com a cosa nostra? Sentim en el nostre cor les seves alegries i les seves tristeses? ¿Tenim una mirada d'esperança, tot mirant el seu futur? Som capaços de caminar juntament amb els germans en l'escolta de la voluntat de Déu? Hi ha en mi un desig de recerca de la veritat amb els meus germans i germanes?

De fet, aquest moment del Sinode Diocesà és molt important. Posar-nos tots en actitud de reviu el que som en els temes fonamentals, i, a més, reviu aquelles actituds fonamentals del caminar cristià: la mirada des de Déu, l'escolta mútua i el diàleg, la pregària en diàleg amb Déu, la conversió sempre necessària, les propostes concretes i evangèliques que ens portin per camins de santedat i de missió; reviu, doncs, el que som i el que el Senyor espera de nosaltres, no és pas una qüestió baldera, sinó de gran importància per al present i el futur de la nostra Església i de la fe cristiana en aquesta terra.

La crida a participar en els grups sinodals la faig una vegada més a tots els qui formeu l'Església de Vic. Tenim al nostre abast una oportunitat d'or per a expressar i per a viure la nostra identitat més pregona. No és pas l'hora de les lamentacions, ni l'hora de les sospites, ni l'hora de l'enyorança d'altres temps; sinó que és l'hora de Déu per a continuar caminant —com ho ha fet sempre la nostra Església en la seva llarga història!—, en aquest canvi d'època que ens demana nova mirada i noves respostes, en fidelitat al do rebut, en comunió amb l'Església.

Sóc conscient que formar part d'un grup sinodal demana esforç i dedicació. Per això, des d'ara, us expresso el meu agraïment a cada un de vosaltres. Però també us haig d'exhortar a la participació generosa, perquè la nostra Església us necessita. El que viurem i aportarem farà molt de bé a tantes i tantes persones, començant pels qui vosaltres teniu més a prop i més estimeu: els vostres fills, els vostres néts, familiars, amics... i aquells que mai no sabreu, però que, per la vostra generositat i el vostre testimoni, trobaran Aquell que el seu cor anhelava i que ells cercaven a les palpentes.

